

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio D. Johannis Eccij et P. Martini Luther in Studio
Lipsensi. futura**

**Eck, Johannes
Luther, Martin**

[Wittenberg], 1519

VD16 E 318

Ihesvs. Ervditissimo Viro Et Prestantissimo. D. Andre[a]e Bodenstein
Carlstadio sync[a]erioris Theologi[a]e assertori facile primario.
Archidiacono Vuittenbergen[sis]. pr[a]eceptoru ac maiori suo in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-32397

IHESVS.
ERVDITISSIMO VIRO ET PRESTAN-

tissimo .D. Andree Bodenstein Carlstadio Syncretioris
Theologi assertori facile primario. Archidiacono
Vuittenbergen. preceptoris ac maiori suo in Chro
Martinus Luther August.

Salute. Edidit Eccius noster, inclyte vir, schedula, in qua magis
nificis ampullis verborum crepat (id autem homini moris est) sese ad
uersus te disputaturam Lipsie, Et ego id nomine tuo, cum ipso tractaram
Auguste, Si qua ratione, contentio vestra, coram & amica familiarique
congressione componeret, quod nec tu, pro tua dignitate detrectasti,
sed ecce homo, pulchre memor, & sibi constans, postquam res de infama
marat, tandem permittit in te, sed vertit in me impetum ranarum ne an
muscarum suarum nescio. Speraueram ego tractatum futurum, de honestissimis
sententiis tuis, & de gratia dei, humana miseria, omninoque de eare, quae
inter vos vertit. At meus Eccius in meas interim nugas debacchar, aut
pro more istorum dierum laruis iocatur potius, stultas quaestiones de
indulgentiis, penes ex orco tandem reuocat, tua, velut parerga & summo
(quod autem) digito vix attingens, forte Spiritus sanctus prouidens hoc
hominis ludibrium & nugacitatem, dedit in cor Egregiorum dominorum doctorem
Lipsensis studij, ut recularent vobis hoc negocium apud se
gerendum, Sed & ego nolo te optime Andrea, in frivolum & larvatum
hanc disputationem descendere, tum quia mea & me petit, lauta haec &
καλλιπαρμος και λευκωλενος persona, tum quia ingenium tuum &
tua disputatio, digniora sint, quam ut in has sophisticas & meas nugas,
indulgentias inquam; seu rectius & vere negligentias, humilientur. Quas
cum omnibus doctores, etiam scholastici, infelices Ecclesiae preceptores, fateantur
tamen & ipsi, primum non esse necessarias Christiano, tum si nullae essent, melius
esse, ac per hoc ad scripturas & rem theologicam, sicut asinum ad
lyram. Nec ego illas unquam mea disputatione dignatus fuisset, nisi pro
populo Christi Phrenapatas Marcellogos, auides, & schrocerdes oportuisset redarguere. Nihilominus tamen has res leuiculas,
& nihili, magni isti & generosi Theologi, adeo curant misere, adeo
populis vel anxius inflare conantur, ut in his summum & nois & officij
sui, decus constituisse videantur. Interim Theologiae legitimum, & quod
ad rem pertinet, officio, penitus posthabito & in sabbatum, gratulato,
non quidem lucri aut gloriae emulatione, nisi minus principaliter pro
accidens, & in potentia, modo non sit nimis remota. Quando
autem ego, deo volente, digniore conditione viuere non permittor
quam ut cum nugacibus & vanis sophisticis, cum pestilentibus Romani

pontificis & Romanantiū tyrānoꝝ adulatoribus, ætatē cōsumā,
gaudens & fidens posthabeo istorū; mea seria ludo. Quare mi
E. ci, Nō dāno te, vanissimę glorię, q̄ hanc schedulā edideris, an̄ q̄
certus esses, quid Lipsenses in hac re facerēt, imo postq̄ ex me accē
peraseos oīno reculāre, quia ex fumo scz & ex disputatiōe nuncq̄
futura sperasti captare gloriā. Nō crimior, q̄ subdole, & parū hu
mane, nedū theologicę, doctōri Carlstadio alienas p̄positiōes ob
ieceris; quas cū oīno illū nō suscepturū sperares, iterū de fumo in
tantū viū triumphares. Nō q̄ror, q̄ ad adulationē fēdissimā Papæ
versus, me rursus in fabulas traduxeris; nouosq̄ a refictōs errores
mihi imposueris, & tū nihil minus te agere simularis. Toleramus
ista a Theologo facta, id solum volumus ostendere, nos scilicet
intelligere strophastuas infeliciter versutas & figuras nihilo si
guratas, & benigniter te monere, vt deinceps p̄ gloria tua, paulo
ciuiori astutia, nasō & mo calcaneo nostro insideris, Agrestem
hanc & veterosam tuam prudentiam, in crassos tuos consophis
tas ludas. Interim esto vir fortis & accingere gladio tuo
super femur tuū potentissime, postq̄ em̄ p̄ pace tua mediator in
gratus fui, placebo fortasse cōcertator, Nō q̄ vincere p̄posuerim,
sed q̄ post victorias tuas pannonicas, Longobardicas, Baioaricas
(mō tibi credam⁹) occasio tibi fiā obtinēdi nominis, q̄ & Saxōic⁹
& Misnicus triumphator, ac si voles, semp̄ august⁹ saluteris ieternū,
ac sic gloriā, αΙΕΝ ΑΝΑΙ ΔΕΙΚΝΕ ΠΙΕΙΜΕΝΕ, adeptus, q̄ escas iuxta
Mgri tui sententiā, habitibus existentibus in materia cessat motus.
Qzq̄ malle, vt monstrū, q̄ iā diu in me alis, & q̄ te male ha
bet, aliqui pareres, Et nauſcas quibus stomachustuus periclitatur,
randē euomeris in publicū, minisq̄ illis tuis Basilicis & gloriosis
per omnia finē imponeres. Sed ad te reuertor optime Andrea, &
oro, vt vna meū ad Illustriss: Principē ducem Georg: prudētissimū
q̄q̄ Senatū Lipsię scribas, si qua dignentur nobis domum vel
p̄phanā in hoc negociū collocare. Nam Egregios dños doct; de
Vniuersitate, penitus nolo huius periculo iudicij onerari, quod &
prudētissime recularūt. Quin id faciemus, adductis notarijs duos
bus, vterq̄ Eccius & Lutherus, & si q̄ alij idē velint, ad manū No
tariorū dicet sua argumēta & responsiones, Q̄ eo facio cōsilio,
ne & nobis fœda illa iactācia & frustraneus labor cōtingat, quæ in
Viennensi disputatiōe Eccl̄ vidēt, tū vt clamor & gestus ip̄ortū,
quib⁹ solent estuare & perdere veritatē nr̄i sc̄culi disputatores, co
hibeantur, omnia aut̄ vel possibili modestia in literas p̄nunciētur,
Atq̄ ea sic in literas relata, offerri possint Sedi Apostolice, Ep̄is, &
totius Christiani orbis iudicio.